

אלה. ועל זה פל אלה התוּף פסלת הוזהב, ואהרן הקריב זֶהב, שהוא הצד (האחר) שלו, שהוא כלול בתקף האש, והכל אחד, וצד זה זֶהב ואש.

ורוח הטמאה שתמיד נמצאת במדבר, מצאה מקום באותו זמן להתחזק בו. ומה שהיו ישראל טהורים מאותה זֶהמה ראשונה שהטיל בעולם וגרם מות לכל - כשעמדו על הר סיני גרם להם כמו מקדם לטמא אותם ולהתגבר עליהם, וגרם מות להם ולכל העולם ולדורותיהם אחריהם. זהו שכתוב (תהלים פב) אני אמרתי אלהים אתם וגו'. אכן כאדם תמותון וגו'. ומשום כך אהרן חזר אחר כך להטהר בסוד האמונה העליונה באותם שבועה ימים קדושים, ואחר כך להטהר בעגל.

ובא ראה, בכל רצה אהרן להטהר, שאלו הוא לא היה, לא היה יוצא עגל. מה הטעם? משום שאהרן הוא ימין, והוא חזק השמש, והזֶהב מהשמש. רוח טמאה ירדה ונכללה שם, וישראל נטמאו, והוא נטמא, עד שנטהרו. מה הטעם נטמא? משום שיצא עגל, שהוא מצד השמאל, שהוא שור, ומימינו עגל. והוא שמאל כמו שנאמר, שפֶתוב ופני שור מהשמאל לארבעתן. ואהרן שהוא ימין, נכלל בו שמאל ויצא על ידו. ועל כן נתן לו עגל, כמו שהוא גרם.

ומשום כך, כשרוח הטמאה הזו מתגברת ושולטת כמקדם על העולם, שהרי בזמן שחטאו ישראל, המשיכו עליהם אותו יצר הרע כמקדם. כשנטהרו ישראל ורצו להטהר, הצטרכו

דא דאלה. ועל דא כל הני התוכא סוספיתא דדהבא. ואהרן קריב דהבא, דאיהו סטרא (אחר) דיליה, דכליל איהו בתוקפא דאשא, וכלא חד, וסטרא דא דהבא ואשא.

ורוח מסאבא דאשתכח תדיר במדברא, אשפח אתר בההוא זמנא לאתתקפא ביה. ומה דהווי ישראל דכנין, מההוא זֶהמא קדמאה, דאטיל בעלמא, וגרים מותא לכלא, פד קיימו על טורא דסיני, גרם לון כמלקדמין, לסאבא לון, ולאפתקפא עליהו, וגרים לון מותא, ולכל עלמא, ולדריהון בתריהון, הדא הוא דכתיב, (תהלים פב) אני אמרתי אלהים אתם וגו'. אכן כאדם תמותון וגו'. ובגין כך, אהרן אהדר לבתר לאתדכאה, ברזא דמהימנותא עלאה, באינון שבועה יומין קדישין, ולבֶתר לאתדכאה בעגלא.

ותא חזי, בכלא בעא אהרן לאתדכאה, דאלו איהו לא הוה, לא נפק עגלא. מאי טעמא. בגין דאהרן איהו ימינא. ואיהו תוקפא דשמשא, ודהבא משמשא. רוח מסאבא נחת, ואתכליל תמן, ואסתאבו ישראל, ואסתאב איהו, עד דאתדכו.

מאי טעמא אסתאב. בגין דנפק עגל, דאיהו מסטרא דשמאלא, דאיהו שור, ומימיניה עגל. ואיהו שמאלא, כמה דאתמר, דכתיב (דף רל"ז ע"א) (יחזקאל א) ופני שור מהשמאל לארבעתן. ואהרן דאיהו ימינא, אתכליל ביה שמאלא, ונפק על ידיה. ועל דא, אתייהיב ליה עגל, כמה דאיהו גרים.

ובגין כך, פד האי רוחא מסאבא אתתקף, ושליט כמלקדמין על עלמא, דהא בזמנא דחאבו ישראל, אמשיכו עליהו ההוא יצר הרע כמלקדמין. פד אתדכו ישראל, ובעו לאתדכאה, אצטריכו

יצר הרע כמלקדמין. פד אתדכו ישראל, ובעו לאתדכאה, אצטריכו

לְקַרְבָּא שְׁעִיר, בְּגִין דְּשְׁעִיר אִיהוּ חוּלְקָא
דְּהוּא יֵצֵר הָרַע, הוּא רוח מְסֻאָבָא
כְּדַקְאֲמַרְן.

לְהַקְרִיב שְׁעִיר, מְשׁוּם שְׁשְׁעִיר
הוּא חֻלְקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ יֵצֵר הָרַע,
אוֹתוֹ רוח טְמֵאָה שְׂאֲמַרְנוּ.

בְּתוֹב (תהלים קו) וַיִּמְרֹו אֶת כְּבוֹדִם בְּתַבְנִית שׁוֹר
אוֹכַל עֹשֶׁב. מְאִי תַבְנִית שׁוֹר. דָּא עֵגֶל.
שׁוֹר מְסֻטְרָא דְשְׂמַאלָא, אֶהְרֵן יְמִינָא, אֶתְפְּלִיל
שְׂמַאלָא בֵּיהּ, וְאֶתְתַקַּף בֵּיהּ, וְנִפְקַע עַל יְדֵיהּ.
תָּא חֲזִי, וַיִּמְרֹו אֶת כְּבוֹדִם, דָּא שְׂכִינְתָא,
דְּאִזְלַת קְמִייהוּ, וְאֶחְלָפוּ לָהּ בְּדוּכְתָא מְסֻאָבָא,
אַל אַחְרָא. וּבְגִין כֶּף לָא אֶתְעַבְר זֹהֲמָא דָּא
מְעֻלְמָא, עַד הוּא זְמַנָּא דִיעֵבֵר לִיהּ קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא מְעֻלְמָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (זכריה יג) וְאֶת
רוּחַ הַטּוֹמֵאָה אֶעֱבִיר מִן הָאָרֶץ, וְהָא
אוֹקִימְנָא.

בְּתוֹב (תהלים קו) וַיִּמְרֹו אֶת כְּבוֹדִם
בְּתַבְנִית שׁוֹר אֹכַל עֹשֶׁב. מַה זֶה
תַבְנִית שׁוֹר? זֶה עֵגֶל. שׁוֹר מֵצַד
הַשְּׂמָאל, אֶהְרֵן יְמִין, וְנִכְלַל בּוֹ
שְׂמָאל וְהַתְּגַבֵּר בּוֹ וַיֵּצֵא עַל יָדוֹ.
בֵּא וּרְאֵה, וַיִּמְרֹו אֶת כְּבוֹדִם - זו
שְׂכִינָה שֶׁהִלְכָה לְפָנֵיהֶם, וְהַחֲלִיפוּ
אוֹתָהּ בְּמָקוֹם טְמֵא, אַל אַחַר.
וּמְשׁוּם כֶּף לָא עֲבָרָה הַזְּהֻמָּה הַזֹּו
מִהַעוֹלָם עַד אוֹתוֹ זְמַן שְׁיַעֲבִירוּנָהּ
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִהַעוֹלָם, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (זכריה יג) וְאֶת רוּחַ הַטּוֹמֵאָה
אֶעֱבִיר מִן הָאָרֶץ, וְהָרִי בְּאֲרָנוּ.

בְּתוֹב (שמות לב) וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל מִסֵּכָה, וּכְתִיב
וְאֶשְׁלִיכֵהוּ בְּאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה,
מִשְׁמַע דְּלָא עֵבֵד לִיהּ, אִי הָכִי מְאִי וַיַּעֲשֶׂהוּ.
אַלָּא וּדְאִי כְּמָה דְאוֹקִימְנָא, דְּאֶלְמָלָא אֶהְרֵן,
לָא אֶתְתַקַּף רוּחָא מְסֻאָבָא לְאֶתְפְּלִילָא בְּדִהָבָא,
אַבְל כָּל תְּקוּנָא דְאַצְטְרִיף, אֶשְׂפַח לְאֶתְבְּנָאָה.

בְּתוֹב (שמות לב) וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל
מִסֵּכָה, וּכְתוּב וְאֶשְׁלִיכֵהוּ בְּאֵשׁ
וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה. מִשְׁמַע שְׂלָא
עֲשֶׂה אוֹתוֹ. אִם כֶּף, מַה זֶה
וַיַּעֲשֶׂהוּ? אֵלָּא וּדְאִי כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרָנוּ,
שְׂאֶלְמָלָא אֶהְרֵן לָא הַתְּגַבֵּרָה רוּחַ
הַטּוֹמֵאָה לְהַפְלִיל בְּזָהָב, אַבְל כָּל
תְּקוּן שְׂצֻרִיף, יֵשׁ לְבָנוֹת אוֹתוֹ
(לְהַתְּרוּוֹת).

תָּא חֲזִי, אִית מָאן דְּעֵבִיד חֲרָשִׁין וְאַצְלַח
בִּידוּי. וְאִית מָאן דְּעֵבִיד לוֹן כְּהוּא
גְּוונָא מְמַשׁ, וְלָא אֶצְלַח בִּידוּי, דְּהָא לְעוֹבְדִין
אַלִּין גַּבְרָא מְתַקְנָא אַצְטְרִיף.

בֵּא וּרְאֵה, יֵשׁ מִי שְׁעוֹשֶׂה כְּשִׁפִּים
וּמְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ. וַיֵּשׁ מִי שְׁעוֹשֶׂה
אוֹתָם בְּאוֹתוֹ גְּוֹן מְמַשׁ וְלָא
מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ, שְׁהָרִי לְמַעֲשִׂים
הִלְלוּ צְרִיף אָדָם מְכָשֵׁר.

תָּא חֲזִי מְבַלְעָם, דְּאִיהוּ הָוָה מְתַקְנָא, לְאִינוּן
חֲרָשִׁין דִּילִיָּה, לְאַצְלַחָא בִּידוּי, בְּגִין
דְּכְתִיב, (במדבר כד) וּנְאָם הַגִּבֹּר שְׂתֵם הָעֵין. שְׂתוּם
הָעֵין, סְתוּם הָעֵין כְּלָא חַד. דְּחַד עֵינָא סְתִים
תְּדִיר, וְחִיזוּ דְעֵינוּי לָא הָוָה בְּאַרְחַ מִישְׁר,
מוּמָא הָוָה בֵּיהּ בְּעֵינוּי. כְּתִיב (ויקרא טז) וְשִׁלַּח
בְּיַד אִישׁ עֵתִי, זְמַן בְּכֻלָּא, חֲזוּ דְעֵינוּי דְּלָא
יִתְפָּשֵׁר. אַבְל רוּחַ קְדָשָׁא, מָאן דִּישְׁתַּמֵּשׁ בְּהִדְיָה

בֵּא וּרְאֵה מְבַלְעָם, שֶׁהוּא הִיָּה
מְכָשֵׁר לְאוֹתָם הַפְּשִׁים שְׁלוֹ
לְהַצְלִיחָה בְּיָדוֹ, מְשׁוּם שֶׁכְּתוּב
(במדבר כד) וּנְאָם הַגִּבֹּר שְׂתֵם הָעֵין.
שְׂתֵם הָעֵין וְסְתוּם הָעֵין הַכֹּל אַחַד.
שְׁעִין אַחַת סְתוּמָה תְּמִיד, וּמְרָאָה
עֵינֵיו לָא הִיָּה בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל. מוּם
הִיָּה לוֹ בְּעֵינוֹ. כְּתוּב (ויקרא טז)
וְשִׁלַּח בְּיַד אִישׁ עֵתִי, מְזַמֵּן כְּכֹל,
הַמְרָאָה שֶׁל עֵינָיו שְׂלָא כְּשׁוּרָה.
אַבְל רוּחַ הַקְדוֹשׁ, מִי שִׁישְׁתַּמֵּשׁ
עִמָּה מַה כְּתוּב? (שם כא) כָּל אִישׁ

מַה כְּתִיב, (ויקרא כא) כָּל אִישׁ

אָשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב אִישׁ עוֹר אוֹ פֶּסֶחַ.
אוֹ פֶּסֶחַ.

וְכַאֵן הִכַל הַתְּקַן לְרוּחַ הַטְּמֵאָה לְתַתּ לָהּ מְקוֹם לְשִׁלְטַן. מִצָּא מְדַבֵּר שֶׁהוּא חָרַב מִהַכֵּל, כְּפִתּוּב (דְּבָרִים ח) נֶחֱשׁ שָׂרָף וְעָקְרַב וְגו', שֶׁמִּשָּׁם הוּא הַשְּׁלִטוֹן שְׁלוֹ. מִצָּא זֶהב מִסְפִּיק כְּרֵאוּי. מִצָּא אֶהְרֹן כְּדִי לְהַתְחַזֵּק בִּימִין וּלְהַפְלִל בּוֹ. אִזּוֹ הַשְּׁלִים אֶת מְקוֹמוֹ כְּרֵאוּי, וְיֵצֵא וְיִשְׁלַם הַמַּעֲשֶׂה.

וּמִנֵּיִן לָנוּ שְׁרוּחַ טְמֵאָה הֵיחָה? שְׁפִתּוּב (שְׁמוֹת לב) אָנָּה חֲטָא הָעַם הַזֶּה חֲטָאָה גְדוֹלָה. זֶה רוּחַ הַטְּמֵאָה, נֶחֱשׁ הַקְּדָמוֹנִי, כְּפִי שְׁאֵמְרָנוּ בְּכֹמָה מְקוֹמוֹת. וּבְזִמָּן שָׂרָצָה אֶהְרֹן לְהַטְהֵר, הַקְּרִיב עֵגֶל מֵאוֹתוֹ הַצַּד לְעִשׂוֹת בּוֹ דִּין. כְּרֵאוּי שְׁעֵשָׂה בּוֹ דִּין לְהַכְנִיעוֹ, וְעַכְשָׁיו שְׁעֵשָׂה דִּין לְהַכְנִיעוֹ, שְׁהָרִי כְּשֹׁנְעֵשָׂה דִּין בְּצַד הַזֶּה, נִכְנָעִים כָּל אוֹתָם שְׁשׁוּלְטִים מִצְדוֹ.

בֵּא וּרְאָה, בְּמִצְרַיִם, בְּאוֹתוֹ הַצַּד שְׁלֵהֶם כְּתוּב (שֵׁם יב) אֵל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וְגו'. צְלִי אֵשׁ, כְּדִי שְׁיַעֲלֶה רִיחוֹ נוֹדֵף. רֵאשׁוּ עַל כְּרַעֲיוֹ, לְשִׁבְרֵי אוֹתוֹ וְלְהַכְנִיעוֹ, וְאִזּוֹ כָּל אֵלוֹ שְׁבָאִים מִצְדוֹ לֹא שׁוּלְטִים. כְּמוֹ כֵּן (בַּמְדַּבֵּר יט) פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה וְגו', כְּדִי לְהַכְנִיעַ כָּל אוֹתָם הַצְּדָדִים הַטְּמֵאִים שְׁלֹא יִשְׁלְטוּ.

אָמַר לוֹ רַבִּי אַבָּא, וְהָרִי הַפָּרָה הִיא קְדוּשָׁה, הִיא טְהוֹרָה, וְלָמָּה? אָמַר לוֹ, כִּי הוּא, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, כָּלֵל שֶׁל אַרְבַּע מַלְכוּתוֹת הֵיחָה פָּרָה, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר (הוֹשַׁע ד) כִּי כְּפָרָה סִרְרָה סִרְרָה יִשְׂרָאֵל. אֲדָמָה - זֶה מַלְכוּת בָּבֶל, שְׁפִתּוּב (דְּנִיאֵל ב) אֵתָה הוּא רֵאשׁ הַזֶּהב. תְּמִימָה - זֶה מַלְכוּת מִדִּי. אָשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם - זֶה מַלְכוּת יוֹן (שֵׁהם קְרוּבִים לְדַרְכֵי הָאֱמוּנָה). אָשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עוֹל -

אָשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב אִישׁ עוֹר אוֹ פֶּסֶחַ. וְהָבֵא, כֹּלֵא אֶתְקַן לְרוּחָא מְסֻאָבָא, לְמִיָּהב לִיָּה דְיוֹכְתָא לְשִׁלְטָאָה. אֲשִׁפַּח מְדַבְרָא דְאִיהוּ חָרוּב מְכֹלֵא, כְּמָה דְכְּתִיב, (דְּבָרִים ח) נֶחֱשׁ שָׂרָף וְעָקְרַב וְגו', דְּמִתְמָן אִיהוּ שׁוּלְטָנוּתָא דִּילִיָּה. אֲשִׁפַּח דְּהָבָא סְפוּקָא כְּדָקָא יְאוּת. אֲשִׁפַּח אֶהְרֹן, לְאַתְתְּקַפָּא בִימִינָא, וְלְאַתְפְּלִלָּא בִיָּה. כְּדִין אֲשִׁלִּים דְיוֹכְתִיָּה כְּדָקָא יְאוּת, וְנִפְיָק וְאֲשִׁתְּלִים עוֹבְדָא.

וּמִנֵּיִן דְּרוּחַ מְסֻאָבָא הָוָה. דְּכְּתִיב, (שְׁמוֹת לב) אָנָּה חֲטָא הָעַם הַזֶּה חֲטָאָה גְדוֹלָה, דָּא רוּחַ מְסֻאָבָא, נֶחֱשׁ קְדָמָאָה, כְּדָקָא מְרֹן בְּכֹמָה דְיוֹכְתִיָּן. וּבְזִמָּנָא דְבָעָא אֶהְרֹן לְאַתְדַּכְּאָה, אֶקְרִיב עֵגֶל, מִהֵהוּא סְטָרָא, לְמַעַבְדַּב בִּיָּה דִינָא. כְּדָמִיתָא עֵבֶד לִיָּה לְשִׁלְטָאָה, וְהַשְׁתָּא דִי־עֵבִיד בִּיָּה דִינָא, לְאַכְפִּיָּא לִיָּה, דְּהָא כַּד אֶתְעֵבִיד דִינָא בְּסְטָרָא דָא, אֶתְכַפִּיָּין כָּל אֵינוֹן דְשִׁלְטִין מְסֻטְרִיָּה.

תָּא חֲזִי, בְּמִצְרַיִם, בְּהֵהוּא סְטָרָא דְלֵהוֹן כְּתִיב, (שְׁמוֹת יב) אֵל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וְגו'. צְלִי אֵשׁ, בְּגִין דִּי־סֵלַק רִיחוֹ נוֹדֵף. רֵאשׁוּ עַל כְּרַעֲיוֹ, לְתַבְרָא לִיָּה וְלְאַכְפִּיָּא לִיָּה, וְכְדִין כָּל אֵינוֹן דְאֶתְיִין מְסֻטְרִיָּה לֹא שְׁלִטִי. כְּגוֹנוֹנָא דָא (בַּמְדַּבֵּר יט) פָּרָה אֲדוּמָה תְּמִימָה וְגו', בְּגִין לְאַכְפִּיָּא כָּל אֵינוֹן סְטָרִי מְסֻאָבָא, דְלֹא יִשְׁלְטוּן.

אָמַר לִיָּה רַבִּי אַבָּא, וְהָא פָּרָה קְדִישָׁא אִיָּה, דְכִיָּא אִיָּה, וְאַמָּאִי. אָמַר לִיָּה הַכִּי הוּא, וְהָא אוּקְמוּהָ, כָּלֵלֵא דְאַרְבַּע מַלְכוּוֹן הָוָה. פָּרָה, כְּמָה דְאֵתָא אָמַר (הוֹשַׁע ד) כִּי כְּפָרָה סִרְרָה סִרְרָה יִשְׂרָאֵל. אֲדוּמָה, דָּא מַלְכוּת בָּבֶל, דְכְּתִיב, (דְּנִיאֵל ב) אֵתָה הוּא רֵאשׁ דִּי דְהָבָא. תְּמִימָה, דָּא מַלְכוּת מִדִּי. אָשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם, דָּא מַלְכוּת יוֹן. (דְאֵינוֹן קְרִיבִין לְאַרְחֵי מִיָּהֲמִנוּתָא) אָשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עוֹל,

דָּא מַלְכוּת אָדוּם, דְּלֹא סָלִיק עָלֶיהָ עוֹל. וְרָזָא
דְּמַלְהָ דָּא, אַף עַל גַּב דְּכַמְהָ מַלְיָן אַתְיִיהִיבוּ
לְמַדְרָשׁ בְּקָרְאִי, כְּלָהוּ חַד.

הָא אַתְמַר, דְּכַתִּיב, (איוב יד) מִי יִתֵּן טְהוֹר מְטֵמָא
לֹא אָחַד. מִי יִתֵּן טְהוֹר (דף רל"ז ע"ב) מְטֵמָא,
רָזָא דָּא, הֲכִי הוּא, דְּדָא אִיהוּ טְהוֹר דְּנִפְק
מְטֵמָא. דְּהָא בְּקִדְמִיתָא טֵמָא, וְהִשְׁתָּא
דְּאַתְעֵבִיד בִּיהַ דִּינָא, וְאַתְיִיהִיב לִיקִידַת אֲשָׁא
בְּנוֹרָא דְדְלִיק, וְאַתְעֵבִיד עֶפֶר, הִשְׁתָּא אִיהוּ
טְהוֹר מְטֵמָא, טְהוֹר דְּנִפְקִי מְטֵמָא.

וּבְגִין כֶּף, כָּל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בֵּה, כְּלָהוּ
מִסְתַּאֲבִי, דְּהָא הֲכִי הוּא וְדָאִי, וְכִיּוֹן
דְּאַתְעֵבִיד אֶפֶר, כְּדִין עַד דִּיתְפְּנִישׁ וְיִסְתַּלִּיק
מִתַּמָּן, מִסְאִיב לְכַלְהוּ, כְּמָה דְאַתְ אָמַר וְכַבְס
הָאוּסָף וְגו' וְטֵמָא. אֶפֶר, מְאִי טַעֲמָא. כְּמָה
דְאַתְ אָמַר (מלאכי ג) וְעִסּוֹתֶם רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֶפֶר
תַּחַת כַּפּוֹת רְגְלֵיכֶם. וְכִיּוֹן דְאַתְיִיהִיב עַל הַהוּא
אֶפֶר מִים, כְּדִין אִיהוּ טְהוֹר מְטֵמָא.

וְרָזָא דְמַלְהָ, דְכַתִּיב, (במדבר ח) מִי חֲטָאת, כְּמָה
דְאַתְ אָמַר (בראשית ד) לְפִתַח חֲטָאת רוּבִין.
וּבְגִין דְאִיהִי פִתַח חֲטָאת רוּבִין וְדָאִי,
בְּקִדְמִיתָא כְּתִיב, וְהוֹצִיא אוֹתָהּ אֶל מַחוּץ
לְמַחֲנֶה. וּבְגִין כֶּף אַתְיִיהִיבַת לְסַגְן, וְלֹא
לְכַהֲנָא רַבָּא, וְדָא הוּא טְהוֹר מְטֵמָא,
בְּקִדְמִיתָא טֵמָא, וְהִשְׁתָּא טְהוֹר. וְכָל סְטֵר רוּחַ
מִסְאָבָא, כִּיּוֹן דְחָמָא דָּא, עָרַק, וְלֹא יִתִּיב
בְּהַהוּא דּוּכְתָא.

מִי חֲטָאת וְדָאִי, מִי נָדָה, כְּלֹא מִסְאָבָא. וְעַל
דָּא שְׁלֵטָא רוּחַ קְדָשָׁא, וְרוּחַ מִסְאָבָא
אַתְכַּפְּיָא, דְלֹא שְׁלֵטָא כְּלָל. וְדָא הוּא דִינָא
דְרוּחַ מִסְאָבָא, מַחוּץ לְמַחֲנֶה. בְּגִין דְאִיהִי רוּחַ
מִסְאָבָא, דְכַתִּיב, (דברים כג) וְהִיָּה מַחֲנִיף קְדוּשׁ.
אַתָּא רַבִּי אַבָּא וּנְשָׁקִיָּה.

זו מלכות אדום, שלא עלה עליה
על. והסוד של הדבר הזה, אף על
גב שפמה דברים נתנו לדרוש
בכתובים - כלם אחד.

הרי נאמר, שכתוב (איוב יד) מי יתן
טהור מטמא לא אחד. מי יתן
טהור מטמא - סוד זה כף הוא,
שזהו טהור שיוצא מטמא. שהרי
בהתחלה טמא, ועכשו שנעשה
בו דין ונתן לשרפת אש באש
בוערת ונעשה עפר, עכשו הוא
טהור מטמא, טהור שיוצא מטמא.
וכמו כף, כל אלו שמתעסקים
בה, כלם נטמאים, שהרי כף הוא
ודאי. וכיון שנעשית אפר, אז עד
שיתכנס ויסתלק משם, מטמא
את כלם, כמו שנאמר וכבס האסף
וגו' וטמא. אפר, מה הטעם? כמו
שנאמר (מלאכי ג) ועסותם רשעים
כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם.
וכיון שנתן על אותו אפר מים,
אז הוא טהור מטמא.

וכוד הדבר - שכתוב (במדבר ח) מי
חטאת, כמו שנאמר (בראשית ד)
לפתח חטאת רבין. ומשום שהיא
פתח חטאת רבין ודאי, בהתחלה
כתוב, והוציא אותה אל מחוץ
למחנה. ומשום כף נתנה לסגן
ולא לכהן גדול. וזהו טהור
מטמא. בהתחלה טמא, ועכשו
טהור. וכל צד רוח הטמאה, כיון
שרוצה את זה בורח, ולא יושב
באותו מקום.

מי חטאת ודאי, מי נדה, הכל
טמא. ועל כן שולטת רוח הקדש,
ורוח הטמאה נכנעת, שלא
שולטת כלל. וזהו דין של רוח
הטמאה - מחוץ למחנה, משום
שהיא רוח טמאה, שכתוב (דברים
כג) והיה מחניף קדוש. בא רבי
אבא ונשקו.